

Protože jsme se z chalupy vraceli až v úterý ráno, tak odpolední úterní prochajda byla tématicky jasná.

Kratší civilizační. Po víkendech, zvláště těch prodloužených jsou ohařici rádi, že jsou rádi ☐ A pak se tedy tím pádem i rádi jen tak cournou lehce po sídláku a doma se povalují po pelíšcích. Či při letním počasí zevlují na balkoně s armádou plyšáků, kterou si tam natahají.

Často je vytáhne takhle jen Brtník a já to doma využiju k nějakým domácím pracím. Teď jsme šli hromadně. Bylo hezky, tak jsme se tak courali a při té příležitosti se shodli na tom, že by neškodilo jedno nějaký dobrý pivíčko u kluků. Ešivá budou mít otevřeno. Tak měli a neměli. Nebo takhle původně neměli, protože se tam Martin je zastavil, ale..... ☐ natočil nám. I když jsme s tím nepočítali, ale on nedal jinak. Tak se perte, že jo. Ale neměl to dělat, páč ho tam pak viděli i další lidi a je vám asi jasný, jak to dopadlo ☐ .

Nicméně my si teda užili takový netradiční statický venčeníčko. Nebo možná spíš statkový ☐ . Páč jsme se usalašili na lavičce u statku. Na plácku, kde se často ohařici rasej v děsnejch honičkách. Teď teda ne, páč Tali asi naznala, že by mohla být matkou, tak stále ještě podléhá svým hormonům. Ne, že by mi to vadilo ☐ . Tím že podléhá svým hormonům je s ní totiž tím pádem pořád ještě moc příjemná domluva.

Tak příjemná, že jsme tím pobavili nějakýho týpka, kterej seděl na obrubníku a v ruce měl telefon. Brtník šel napřed pro to pivo a my došli na kraj chodníku se zpožděním. Už i Tali je zvyklá - převážně bez upozornění - sama od sebe usedat na kraj a počkat na pokyn, že může přejít. Teď se oba nějak zamysleli - asi kam jim zmizel pánik - a jenom stáli. Tak jsem jim položila doplňující otázku: "Co udělá dobře vychovanej ohař na kraji chodníku, no?" ☐ ☐ Věděli to, tudíž oba v odpověď synchronizovaně usedli. A týpek na obrubníku, kterýho asi zaujala ta moje podivná otázka, se začal smát. A já v duchu taky. Páč víte co je to za výkon?? Že se prostě takhle zcela nelogicky zeptáte do větru a vona si ta hajtra flekatá fakt sedne, protože je jí jasný, co se po ní chce? ☐ ☐ To je bomba!!! Já sem tak šťastná, že se s ní může mluvit (a taky, že se mi - aspoň pro tenhle časovej úsek - podařilo Brtníka přemluvit k tomu, že zkusí být se mnou aspoň trošku na mojí lodi) !!!!!

"Děkuju Ti psíbože za to, žes jí dodatečně voperoval nějakou buňku do mozkovny, jsi moc

hodný a já si toho velmi vážím! Udál si mi tím neskutečnou radost. Opravdu.”

Mimochodem asi vím odkud psíbůh tu buňku nejspíš vzal. Stopro jí odebral Rumouškovi. Páč ten můj moudrej pán se někdy chová jako úúúúplnej debil ☐ ☐ . Pardon, že to tak musím říct a směju se u toho. Ale von se někdy chová vážně jako trotlík a ešče se z toho raduje. Taky krapítek ta moje něžná duše zprimitivněla a zatímco byl vždy opravdu něžná a čistá duše, teď se s vámi kolikrát rube jak největší surovec a zase... děsně se z toho raduje. Jak trefně pravil Brtník - připomíná jakýhosi krále, kterýho hrál Jaromír Hanzlík v pohádce, kde mu sebrali rozum. Když o něj přijde, odhodí brk, kterým zrovna cosi moudře spisuje, na obličej se mu usídí výraz dementěva a praví “He, to se mi ulevilo!” Tak to je naprosto trefný ☐ ☐

Nicméně, psíbůh Taliprdový těch buněk nenadělil zase tolik moc, takže si posléze našla koňskou koblihu a dala si ji ke sváče. A nepotřebovala k tomu ani kafe. Prase jedno. Tak šla místo kopání balonku na vodítko na trestnou lavici. Doslova, páč to už přišel Brtník s pivíčkem. A tak jsme se usadili, abychom si vychutnali tu dobrotu - báječný pšeničný kvasnicový a výborně vychlazený. Rumíček si žouželil balonek a občas mi ho přinesl, ať hodím. Pohodička byla. Když si Tali odseděla svoje trestný minuty, dostala se zpátky do hry a pak nevěděla, ešivá chce svůj čakítovej balonek a abych jí ho kopala mezi přední tlapky (Tahle nová hra ji děsně baví. Nejvíc v momentě, kdy se mi zadaří dát jí tzv. “dudy”, kdy balonek proletí mezi nohama jak brankou. A ona v ten moment kolikrát neví, kde balonek je a urputně ho hledá.) , no a nebo ešivá bude krást Rumíčkovi jeho balonek. Hrozný dýlemata měla, chudera flekatá.

Aby jich neměla málo, přidala se k nám na nějakou dobu ještě mladá feňule boxera. A tak si tam fšící tři rejčili a honili balonky. Já jsem teda nejdřív Brtníka kynologicky napomenula ☐ , páč ten balonek mrsknul bez rozmyslu mezi čoklidy. A člověk nikdy neví, jak bude přichozí pes v takový situaci reagovat a nebo ti stávající na něj. Ale fenka byla submisivní, o hračky se nehrdlila. Stejně tak jako ohařící, takže to bylo v pohodě a mohlo se společně kolotat. Příjemné oživení. Jak pro čoklidy, tak pro mě, páč prostě se na to ráda dívám, že jo.

Mno, původně to měla být fakt krátká procházka..... a v kolik myslíte, že jsme došli dom? No před sedmou ☐ . A bylo to fajn.